

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges til EM14 at fremsætte ændringsforslag til Råstofloven, således at uran og thorium defineres som nukleart materiale, også når de forekommer uforarbejdet som malm (ore), således at der i loven bliver foretaget en klar sondring i mellem radioaktive mineraler og andre mineraler, herunder også i forhold til de miljøkrav der stilles til tailing og afvikling af miner.

(Inuit Ataqatigiits gruppe i Inatsisartut)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Erhverv og Råstoffer)

2. behandling

Under 1. behandling af forslaget til Inatsisartutbeslutning var der et flertal for at den bedste måde til regulering af uran og thorium var indenfor råstoflovens rammer.

En fastsættelse af særlige regler om ”nukleart materiale” vil ikke være i overensstemmelse med reglerne og sprogbrugen i Selvstyreloven og i råstofloven, der indeholder regler om ”råstoffer” og ”mineraler” og ikke om ”materialer”.

Naalakkersuisut påpegede derfor under 1. behandling af forslaget, at det var bedst at fortsætte uændret med råstoflovens sprogbrug og definitioner. Hvis uran og andre radioaktive mineraler udskilles i råstofloven som ”nukleart materiale” kunne det medføre misforståelser om, hvem der har reguleringskompetencen på området – Grønland eller Danmark.

Naalakkersuisut må derfor fastholde at forslaget forkastes af de samme grunde som blev givet under 1. behandlingen